

Баранець П. – студент

Науковий керівник: ст. викл.

Л. Костакова

Донецький національний університет
економіки і торгівлі імені Михайла

Туган-Барановського

м. Кривий Ріг, Україна

Антикризове фінансове управління підприємством

Будь-який етап розвитку світової економіки супроводжується кризами, які є невід'ємною частиною становлення нових економічних моделей та трансформації бізнесу під сучасні умови. Для суб'єктів господарської діяльності кризові процеси становлять велику загрозу, у зв'язку з чим набуває актуальності питання створення та удосконалення моделей антикризового фінансового управління, адже за останні роки у скрутні часи потрапляли не тільки малий та середній бізнес, але й великі корпорації.

Антикризове управління підприємством необхідно розглядати як підсистему генеральної системи управління підприємством, основною метою якого є своєчасне діагностування передкризового фінансового стану суб'єкту господарювання і прийняття відповідних управлінських рішень щодо попередження та подолання можливої фінансової кризи [1]. Тобто, комплекс методів та дій, які використовуються під час антикризового фінансового управління підприємством мають носити превентивний характер, що стає вирішальним у питанні сталого розвитку підприємства.

В Україні, проблеми антикризового фінансового управління розглядалися у працях таких вітчизняних науковців, як: Г. А. Дорошук, А. Г. Грязнової, І. О. Бланка, О. О. Терещенка. У своїх роботах вони аналізували методику та проблематику антикризового фінансового управління у межах нашої країни [2].

Кризові явища, які можуть виникати на підприємстві під час використання традиційних підходів до управління, невчасне виявлення та нейтралізація носія потенційної кризи можуть стати поштовхом до масштабних негативних наслідків як на мікрорівні – від потенційної кризи до банкрутства та ліквідації, так і на макрорівні – проблеми окремого великого підприємства можуть привести до дестабілізації цілого економічного сектору або регіону.

Важливим етапом ведення антикризового фінансового управління є здатність підприємства передбачати як одні проблеми у фінансовому стані породжують інші та вводять у стан кризи господарюючий суб'єкт. Тобто, система фінансового антикризового управління має бути своєчасна та носити адаптивний характер.

Успіх ведення антикризового фінансового управління підприємством пов'язаний із:

- 1) систематичним аналізом його основних показників фінансово-господарської діяльності;
- 2) виявленням його сильних та слабких сторін за допомогою SWOT-аналізу;
- 3) проведенням маркетингових досліджень та моніторингом внутрішнього та зовнішнього ринку;
- 4) постійному аналізу можливих економічних, фінансових та інших видів ризику та створення системи щодо їх виявлення, оцінки та можливої ліквідації;
- 5) проведення оцінки ймовірності банкрутства за допомогою різних інструментів.

У разі настання несприятливих умов на підприємстві, введення його у кризовий стан, антикризова система управління підприємством має у своєму розпорядженні такі оздоровчі заходи, як процес санації та реструктуризації суб'єкта господарювання [3].

Як і будь-яка система, антикризове фінансове управління реалізує себе завдяки функціям, які їй притаманні. Загалом їх можна поділити на дві групи:

1. Загальні функції – ті, що притаманні класичним моделям антикризового фінансового управління, та є обов'язковими:

- аналіз фінансового стану та фінансових результатів діяльності підприємства;
- підтримка фінансової стійкості підприємства та проведення оздоровчих заходів, у разі необхідності;

- використання ІТ-технологій для прогнозування ризиків та їх наслідків;
- забезпечення фінансової рівноваги на всіх етапах розвитку підприємства.

2. Специфічні функції – ті, які є унікальними для конкретної системи антикризового фінансового управління:

- співпраця з незалежними аудиторськими фірмами;
- управління та діагностика симптомів ризиків;
- створення гнучкої, адаптивної системи боротьби із наслідками фінансової кризи, тощо.

Таким чином, завдяки впровадженню моделей антикризового фінансового управління, підприємство має змогу стабілізувати свою господарську діяльність, запобігти можливому банкрутству та продовжити нарощувати свій економічний потенціал у майбутньому.

Джерела та література

1. Борзенко В. І. Антикризове управління: навч. посіб. Харків: Вид-во Іванченка І. С., 2016. 232 с.
2. Єпіфанова І. Ю. Сутність антикризового управління підприємства. *Економіка і суспільство*. 2016. № 2. С. 265–269.
3. Васьківська К. В., Сич О. А. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. Львів: Галич-прес, 2017. 236 с.

Безручко В. – студент

Науковий керівник: к. е. н., ст. викл.
І. Дворник
ВП НУБіП України «Ніжинський
агротехнічний інститут»
м. Ніжин, Україна

Управління ризиком та запобігання банкрутства сільськогосподарського підприємства

Ризик – це діяльність, пов'язана з подоланням невизначеності в ситуації неминучого вибору, у процесі якого існує можливість кількісно і якісно оцінити ймовірність досягнення передбаченого результату, невдачі і відхилення від мети.

Економічний ризик – це такий вид ризику, який виникає при будь-яких видах підприємницької діяльності, спрямованих на одержання прибутку і пов'язаних з виробництвом продукції, реалізацією товарів, наданням послуг, виконанням робіт; товарно-грошовими і фінансовими операціями; комерцією, а також реалізацією науково-технічних проектів [1].

Підприємницький ризик – це імовірність виникнення збитків або недержання доходів порівняно з варіантом, що прогнозується; невизначеність очікуваних доходів [2]. У результаті зростання неплатежів посилюється спад виробництва. Внутрішній ринок гине через незабезпеченість коштами при тому, що попит залишається незадоволеним, а виробничі потужності підприємств-постачальників не завантаженими.

Банкрутами можуть стати економічно «здорові» підприємства, що потрапили у скрутне фінансове становище через неплатоспроможність своїх покупців. Можливість затримки виконання партнерами поточних договірних зобов'язань призводить до небезпеки втрат, пов'язаних із порушенням платежів і одержанням прибутку підприємством [3, 42].